

20 август 2016

Follow @MKDmk

Like 108K

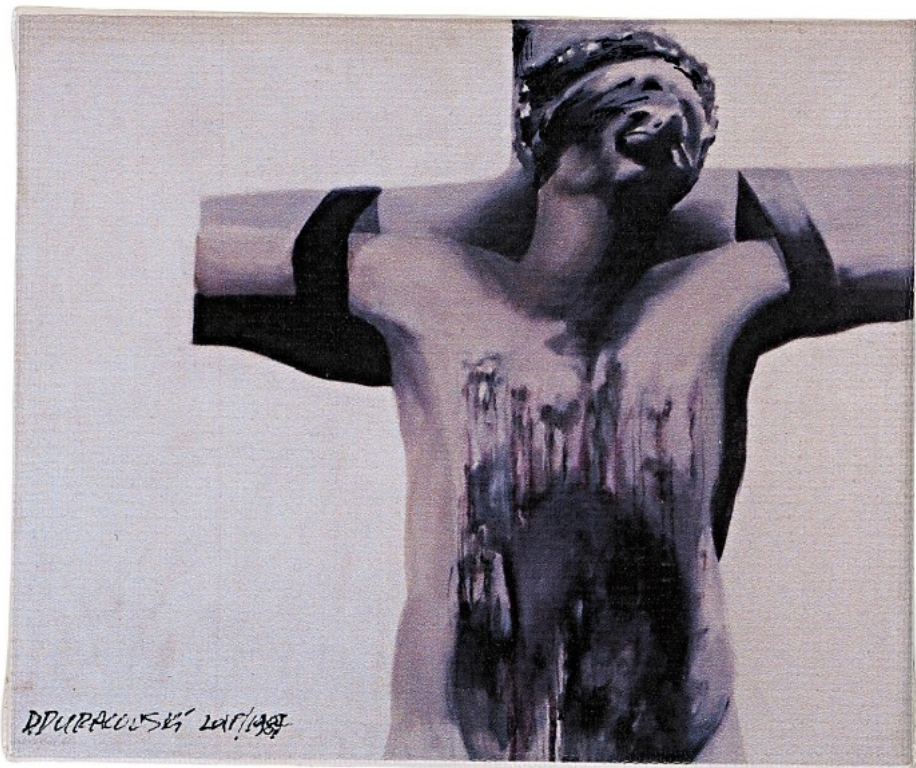

- ▼ [Македонија](#)
- ▼ [Спорт](#)
- ▼ [Свет](#)
- ▼ [Забава](#)
- ▼ [Култура](#)
- ▼ [Кујна](#)
- [Фото](#)
- ▼ [46НОВИ / 24h](#)
- [Контакт](#)

- [Црна хроника](#)
- [Колумни](#)
- [Коментар](#)
- [Поезија](#)
- [Автомобилизам](#)
- [Свезди и филм](#)

ЛИКОВНА УМЕТНОСТ

Македонија стана дел од уметничкото семејство на „Имаго мунди“

Глобалниот проект „Имаго мунди“ е инициран од страна на големиот италијански стопанственик и бренд-сопственик Лучијано Бенетон, кој ангажира тим на куратори и колекционери кои делегираат колеги во целиот свет за да извршат национален избор на уметници, кои би ја формирале националната слика на „Имаго мунди“. Куратор на македонската селекција е Ана Франговска.

На глобално ниво проектот е започнат во 2009 година од страна на Фондацијата „Бенетон“, која има за цел глобално мапирање на уметничкиот феномен во светот. Проектот се состои во избор на најрепрезентативни уметнички изрази, и веќе потврдени и нови, на одредена земја и/или регионот, кои се поканети да учествуваат во колекцијата „Имаго мунди“ со работен предизвик – да творат во рамки на форматот 10x12 см. Препозициите на проектот се селекција на 140 уметници од секоја земја, а до сега, проектот се состои од 88 збирки од 100 земји, кои се достапни и [онлајн](#).

„Имаго мунди (Imago Mundi) е културен, демократски и глобален проект што стреми кон нови граници на уметноста во името на соживотот на експресивната разновидност... Неговата намера е преку турнеи на колекциите, да се приближи (со изложби, каталози и веб-портал), до најголем можен број на луѓе, и да поттикне на искрен дијалог со уметноста и со светот, акцентирајќи дека значењето, идеите, причината и инспирацијата не се монопол на неколкумина, туку се базираат на интеракција и комуникација“, образложува Лучијано Бенетон.

Важна поента на проектот, е неговата светска меѓународна изложеност обезбедена за уметниците, затоа што сите колекции се наменети да бидат постојано на турнеја, во серии на меѓународни изложби, а меѓу другото, на секои две години, на Биеналето во Венеција како колатерална изложба, но и во други престижни локации во секоја земја каде што се врши собирање, во градови, исклучително важни за современата уметност. По завршувањето на турите, сите дела од колекциите се изложуваат во перманентната поставка на „Имаго мунди“ во Музејот на Фондацијата „Бенетон“ во Тревизо.

„Можноста за оформување на македонска колекција, како дел од големиот проект 'Имаго Мунди', за мене, како поканет куратор од Македонија, претставуваше голема чест, но и голема обврска и одговорност. Самиот концепт на 'Имаго мунди' - приказ на 140 селектирани автори од една земја кои треба да се изразат во еден ограничен простор со димензии 10x12x7 (притоа како основа нудејќи им платненце распнато на блинд рам со димензии 10x12 што може да го манипулираат) во слободно избран медиум, беше предизвик и за кураторот и за уметниците.

Најнапред каква ли тоа селекција да се направи, ако може воопшто да се употреби зборот селекција, кога се во игра 140 имиња кои треба да се предложат, имајќи предвид дека пред себе имате една мала држава како што е Македонија? Втора пречка: дали сите избрани уметници ќе ја прифатат поканата, да направат дело без финансиски надомест (што се коси со принципите на функционирањето на неолибералистичкиот уметнички пазар)? Трето, а не последно секако, како тие ќе пристапат кон тоа дело (дали ќе имаат сериозен однос и со што се обврзани кон таков пристап)? И колку реално преку една толку мала креација на 140 автори од Македонија можеме да дадеме една вистинска слика за македонската визуелна сцена денес?

Сите три дигресији беа подеднакво сериозно обработени и разгледани. Остана обидот што пообјективно да пристапам кон изборот на уметниците, притоа не гледајќи само на базичната вредност на уметникот, т.е. уметничкото дело/а, туку гледајќи дали тој нешто значел, значи или ќе значи за македонската сцена. Изборот е преобладајќи насочен кон поконцептуални уметници и автори кои го негуваат посовремениот пристап, а не е толку многу кон класичните медиуми, иако не недостасуваат многу од авторите кои биле важни или се важни за одредени стилски специфики од 20. век.

Оправданост за изборот во секој момент може да се даде, за секој автор поединечно и сметам дека со мали осцилации многумина би се сложиле со истиот. Финалниот список истрпи благи осцилации во однос на првиот, во проценти околу 7%, заради одбивање од страна на неколкумина уметници само заради нивниот принципиелен и постакапиталистички однос кон денешниот пазар на уметнички дела и општата финансиска корист за уметникот и неговиот ангажман. Но, демократско право е на секој да одлучи дали сака или не да учествува во еден проект од ваков карактер“, објасни кураторката Ана Франговска.

Селекцијата на уметнички дела дава една доста широка слика за македонската уметност денес и за насоките и размислите на македонскиот уметник. Колекцијата нуди плодоаје на тематика и ликовни пристапи и широк дијапазон на употреба на медиуми.

Аналитички и статистички гледано во македонската колекција на „Имаго мунди“ има околу 20 претставници на постарата генерација ликовни уметници (Анастасов, Чемерски, Франговски, Дамјановски, Павловски, Геговски, Малиданов, Демниевска, Урдин, С. Шемов, С. Узуновски, Чауле и други), потоа околу 40 претставници на средната генерација (Павлевски, Шумковски, Маневски, Рамиќевиќ, Соколовски, Димитрова, Атанасовски, Беди, Станковски, Вангели, Станојковиќ, Арсовска, Стефанов, Николоски, Чаповска и други), 50 претставници на генерацијата која веќе не може да се дефинира како млада, а изградила афирмација и локално и интернационално (Сековски, Б. Шемов, Спасоски, Хаџи-Василева, Наневски, Јанешлиева, Паскали, Ботев, Делева, Јанкулоски, Мотеска, Н. Узуновски, Прља, Попоски, Спиоровски и други), па сè до 30 претставници на најмладата генерација македонски визуелни уметници кои почнуваат да ја освојуваат македонската сцена, а секако имаат и меѓународни презентации и признанија (Јовановска, Жерновски, Величкоска, Заревски, Зафировски, Манев, Зафировска, Димевски, Божурска, Алексовски и други).

Медиумски гледано, доминантни се фотографијата и дигиталниот печат, потоа објектот и неоконструктивистичките решенија, па дури потоа настапуваат сликарството, графиката и скулптурата.

„Обидувајќи се да ја насловам македонската колекција, како важен сегмент од источноевропскиот контекст на 'Имаго Мунди', одлучив дека називот 'Трансфигурирање', кој неодамна го користев за една изложба на македонска современа уметност во Прага, Чешка, сосема адекватно одговара и на овој повод, бидејќи истовремено се однесува на сите форми на трансформација кои македонската современа уметност ги следи и во формална смисла и во концепциска смисла.

Дефиницијата на зборот трансфигурирање е промена на едно нешто во друго, транзиција, метаморфоза, трансмутација, модификација, редефиниција, ревидирање, варијација итн. Овие и многу други синонимни дискурси се мошне актуелни во секојдневното функционирање на уметниците како општествено свесни индивидуи и можат многу лесно да се субординираат во творечките истражувања на голем број македонски современи уметници, без оглед дали станува збор за нивни истражувања што допираат лични, општествени, социјални или пак апстрахирани сондирања на платформата трансфигурација.

Во современа смисла и во македонски контекст, трансфигурацијата во творештвото може да се определи низ многу нивоа и слоеви: прво во самиот уметник, предизвикан заради неговото лично чувство или, пак, како идеја за неговото социјално-општествено битисување (лично чувство, интровертност); потоа како чисто естетско-визуелно трансформирање, т.е. формално (во кое се користење на чисто ликовни елементи се определува промената), а со концептуално издржана референца (реинтерпретации, редефинирања на стари историско-уметнички примери); како констатација и личновидување на општествената транзиција во која социјалниот елемент игра неверојатно голема улога (доминанција на социјалните интернет-мрежи како медиуми за комуникација); трансфигурирање на религиски мотиви или идеологии во нови ликовни конгломерати, како своевидни лични алузии; трансформирање на природата и реалноста; трансформирање на обликот во чист концепт и обратно на идејата во формалност; неоконструктивистички транзиции; редефинирање на традицијата, фолклорот, народното; ревидирање на родови и имаголошки аспекти“; образложи Франговска.

На глобално ниво, секоја колекција е документирана со репрезентативна, луксузна книга, која има специфичен терк, согласно форматот на делото. Каталогот е тријазичен, на италијански, македонски и англиски јазик, а за изложбата се вклучени текстови на кураторот на националната селекција – Ана Франговска, проект-менаџерот на Источно-европскиот „Имаго мунди“ Клаудио Скорети, самиот Бенетон и уште еден национален куратор и ликовен критичар на сугестија на националниот селектор. Во случајот со македонската колекција тоа ќе биде Соња Абациева.

Т.Д.

Сподели

Ликовна уметност

[Во Галичник почнува меѓународната ликовна...](#)
[По Петине групната изложба „Есенција на...](#)
[Фестивалот за современи уметности АКТО тргнува во...](#)
[Делата на Дејмиен Хрст донесоа „Нова религија“ во...](#)
[Вистинска лавина од уметници, дела и нивни...](#)
[Македонската современа уметност со „Есенција на...](#)

Објавено на

30 Април 2016 - 10:38

0 Comments

Sort by Oldest

Add a comment...

Поврзани содржини